

Leif Hermansson

Född: 1953

Leifs bana på svärdets väg började i 7–8 års åldern när han hemma i Åbo, Finland, såg en lite äldre kille komma gående med ett svärd i handen, en bokken. Leif frågade var han fått det ifrån och fick till svar att killen gjort det i scouterna. Raskt blev Leif medlem i scouterna men tiden gick och inga svärd gjordes, och när han till slut frågade fick han till svar att det där med svärd hade varit en engångs grej som man gjort som projekt. Men med tiden började Leif sin budokarriär i stället inom judo och karate.

1978 flyttade Leif till Katrineholm och startade där en karateklubb som hette Keiko. En dag hade han ärende till Budo Nord på Sveavägen i Stockholm. Intill kassan låg det en del reklamlappar varav en förkunnade att hos Budokwai, Vällingby kunde man träna kenjutsu. Sagt och gjort, Leif startade träna där för Kjell Söderström och Mikael Bornholm i januari 1979. Två gånger i veckan i ur och skur gjordes resan från Katrineholm till Stockholm för träningarna under cirka två år.

Foto 1 - EM 1995 i Warwick, UK, gav Sverige 4 guld; Fr v Leif Hermansson, Christian Lund, Raili Parkkonen, Michael Aust, Henrik Engelkes, Rolf Dahlström och Jhonnie Martina

Men så en dag på en karatetävling såg Leif en uppvisning i iaido av Kazuhiro Komaki och Istvan Gubas. Det han såg imponerade mycket, speciellt Komakis skärpa och snabbhet. Leif beslöt att leta upp Komaki och fråga om han kunde få bli hans elev. Av Budoförbundet blev han inte hjälpt att hitta denne utan snarare avrådd. Men Leif gav inte upp utan fick reda på att Komaki hade ett kafé, Kafé Idyll, på Södermalm. Väl där mötte han direkt Komaki stående bakom disken och denne svarade att det inte fanns plats för Leif som elev. Träning gjordes på en liten yta innanför skynket på kaféet. Han lämnade kaféet med Komakis uppmaning: "Du kan återkomma om du har en dojo som vi kan träna i". Den utmaningen tog Leif och efter att ha hört sig för med Stockholms Stad fixade han två tider i en gymnastiksal på Söder. När Leif sedan flyttade till Eskilstuna och startade karateklubb några år senare bjöd han in Komaki som tränare dit varannan vecka.

I ungefär 12 år tränade Leif för Komaki innan han kände att han behövde hitta ny inspiration. De kom genom Ishido-sensei som börjat komma till Europa och hålla läger i samband med de nyligen uppstartade EM-tävlingarna i iaido. Leif, tillsammans med sina träningskamrater Rolf Radakovits, Takao Momiyama och Istvan Gubas, bjöd in Ishido-sensei för dennes första besök till Sverige.

Foto 2 - SM 2013 i Umeå; domare fr v Rolf Radakovits, Leif Hermansson och Takao Momiyama

1995 reste Leif, lagledare, och Kazuhiro Komaki, tränare, Sverige runt för att kunna ta ut ett lag till 3:e europamästerskapet i iaido som skulle hållas i Warwick, England. Och sökandet gav resultat: 3 individuella guld och ett lag-guld. På flyget hem övertalade Leif flygvärdinnorna att bjuda det segerrika laget på champagne.

Själv tävlade Leif i iaido fram till 2004 då han besegrade Lennart Johansson med 3–1 i SM-finalen för nivån 5Dan. Men sen la han tävlandet åt sidan då han sedan en tid börjat känna av sina knän. Han slutade då också mer eller mindre med att träna enligt ZNKRs system för att fokusera på koryu-skolor som inte nödvändigtvis krävde sittande iaido. På Okinawa fick han en ny sensei, Nishihira-sensei, 8 dan hanshi, som Leif följde några år innan denne avslutade sin tränarbana.

Han hittade då en ersättare i Hamamoto-sensei som lär ut hela 93 kataformer från två skolor: Mugairyu, med anor från 1600-talet, och Hachimanryu som är Hamamoto senseis familjestil i 800 år inom samma familj från fader till son och med anor från 1200-talet. Hamamoto-sensei har tilldelat Leif 6 Dan i dessa två skolorna och utsett honom till den första och enda shihan som Hamamoto sensei någonsin har utnämnt och med fokus på utövare utanför Japan. Som shihan är Leif ofta på resande fot för att lära ut dessa skolor till sina elever som han har i åtta länder samt att fortsätta förkovra sig i Japan varje år. Det har blivit 55 japanresor hittills!

Foto 3 - Leif Hermansson med Hamamoto-sensei, Shimbukan, Okinawa 2008

Två stora ögonblick i Leifs iaidokarriär är dels graderingen till 5 Dan 2002 i Paris som han genomförde och klarade trots kraftig feber, och han var dessutom ensam graderande till den graden vilket inte minskade pressen på honom. Dels den dagen då han fick beskedet att Nishihira-sensei slutat i dojo pga hög ålder och han på vägen ut upptäckte en annan senseis träningspass. Och denne var Dai soke Hamamoto Hisao, 14:e stormästaren i Hachimanryu battojutsu och Mugairyu iaido och som med öppna armar tog in Leif i sin träningsgrupp.

Två mindre lyckade ögonblick var dels den gången han missade 3 Dan trots att han tyckte det gick bra men fick återkopplingen att hans hakama varit 3 centimeter för kort. Och dels den gången han var på träningsläger i Italien och skulle gå upp för 6 Dan. 10 minuter innan det var dags håller han på och värmer upp sig och då shinkensayan sprucker vid koiguchi! Efter att ha rusat runt och till slut hittat en vaktmästare och fått lite silvertejp hann han fram två minuter innan start till sin graderingstid men klarade inte graderingen pga stressen.

Till slut ska det också sägas att Leif faktiskt tränat några terminer kendo och även jodo. Men kendo slutade han då vanan från karate att alltid luta huvudet neråt gjorde att hans men inte skyddade och alla menhugg gav honom huvudvärk. I jodo tog han sig fram till 2 dan och en 3:e placering på EM.

Nedtecknat av Hans Lundberg i mars 2024.